

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 lutego 1951 r.

w sprawie zaszeregowania osób, które pobierają lub pobierały uposażenie emerytalne z funduszków samorządowych, do odpowiednich grup uposażenia.

Na podstawie art. 8 ust. 1 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o zniesieniu odrębnych systemów emerytalnych dla pracowników b. związków samorządu terytorialnego oraz ich przedsiębiorstw i zakładów (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 407) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla obliczenia zaopatrzenia emerytalnego osób objętych art. 3 dekretu z dnia 21 września 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 407) zaszeregowuje się pracowników byłych związków samorządu terytorialnego oraz ich przedsiębiorstw i zakładów do grup uposażenia, określonych w rozporządzeniach Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r.:

1) w sprawie kwot uposażenia zasadniczego i dodatków lokalnych dla pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 82),

2) w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w społecznych zakładach służby zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 88),

jeżeli ostatnio pobierane przez nich uposażenie z tytułu pracy nie było oparte na przepisach tych rozporządzeń.

§ 2. Pracowników, którzy ostatnio pełnili pracę odpowiadającą jednemu ze stanowisk, wymienionych w tabeli stanowiącej załącznik Nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszeregowania do grup uposażenia pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej, oraz pracowników samorządowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 92) — zaszeregowuje się do najniższej grupy uposażenia, przewidzianej dla danego stanowiska.

§ 3. Pracowników, którzy ostatnio pełnili pracę odpowiadającą jednemu ze stanowisk, wymienionych

w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 88) — zaszeregowuje się do najniższej grupy uposażenia, przewidzianej dla danego stanowiska.

§ 4. 1. Pracowników, nie objętych przepisami §§ 2 i 3, zaszeregowuje się na podstawie ustalenia wysokości miesięcznego zarobku za ostatnio pełnioną pracę w oparciu o stawki wynagrodzenia powszechnie obowiązujące w dniu 1 listopada 1950 r. w gospodarce uspołecznionej za dany rodzaj pracy we właściwej klasie przedsiębiorstw (zakładów). Zarobek wypłacany za inne okresy niż miesięczny doprowadza się do stosunku miesięcznego.

2. Obliczona na podstawie ust. 1 kwota miesięcznego zarobku uzasadnia zaszeregowanie pracownika do najbliższej co do wysokości uposażenia grupy zarobkowej, przewidzianej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 82). Jeżeli kwota obliczona na podstawie ust. 1 równa się średniej arytmetycznej pomiędzy dwiema grupami uposażenia, następuje zaszeregowanie do grupy o niższym uposażeniu.

§ 5. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie Minister Finansów na wniosek przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej może zaszeregować pracownika do grupy uposażenia bezpośrednio wyższej niż przysługująca według przepisów §§ 2—4.

§ 6. Minister Finansów za zgodą Prezesa Rady Ministrów określi zasady zaszeregowania pracowników, którzy nie podpadają pod przepisy §§ 2—4.

§ 7. 1. Zaszeregowania oraz ustalenia okresów służby zaliczalnych do wysługi emerytalnej dokonają prezydium wojewódzkich i powiatowych rad narodowych (wydziały finansowe), które przed dniem 1 listopada 1950 r. wypłacały zaopatrzenie emerytalne. Prezydium powiatowych rad narodowych dokonają powyższych czynności również w przypadku, gdy zaopatrzenie było wypłacane przez prezydium rad narodowych niższego stopnia.

2. Jeżeli do dnia 1 listopada 1950 r. zaopatrzenie emerytalne nie zostało jeszcze przyznane lub było wypłacane nie przez prezydium rad narodowych, czynności, określonych w ust. 1, dokonają prezydium wojewódzkich rad narodowych.

3. Właściwość terytorialną określa się według miejsca ostatniego zatrudnienia, a jeżeli ono znajduje się poza obszarem Państwa — według miejsca zamieszkania osoby uprawnionej do pobierania zaopatrzenia emerytalnego.

4. Od decyzji w przedmiocie zaszeregowania i ustalenia okresu wysługi emerytalnej służy osobie interesowanej odwołanie w ciągu dni 30 od dnia doręczenia decyzji.

§ 8. 1. Odwołania od decyzji prezydiów wojewódzkich i powiatowych rad narodowych (wydziałów finansowych) rozpoznają ostatecznie komisje odwoławcze.

2. Komisje odwoławcze będą działały przy prezydium wojewódzkich rad narodowych.

§ 9. Decyzje ostateczne i nie zaskarżone w terminie przesyła prezydium właściwej rady narodowej Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu celem dokonania wymiaru zaopatrzenia emerytalnego.

§ 10. Minister Finansów za zgodą Prezesa Rady Ministrów określi w drodze rozporządzenia skład, organizację komisji odwoławczej, tryb postępowania przed nią i sposób pokrywania kosztów związanych z postępowaniem odwoławczym.

§ 11. Przepisy niniejszego rozporządzenia, dotyczące prezydiów wojewódzkich rad narodowych, mają zastosowanie również do prezydiów rad narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi, dotyczące zaś prezydiów powiatowych rad narodowych — do prezydiów miejskich rad narodowych miast stanowiących powiaty.

§ 12. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Finansów.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*